

Nummer 1, 2003

Nr 62 sedan starten

Ramblerrevyn

Medlemstidning för Svenska AMC/Rambler Sällskapet

KENOSHA 2002 !

Ramblerrevyn

Medlemstidning för
Svenska AMC/Rambler Sällskapet
Båtvägen 16
792 50 MORA

Grundat 1985 c:a 190 medlemmar
Medlemsavgift 250:-/år , 300:- utom Sverige
Familjemedlem 30:-/år , 50:- utom Sverige

Postgiro 489 71 33 - 7
Klubbtelefon 018-37 79 10
Internet: www.amcsweden.com
E-mail: info@amcsweden.com

Styrelsen:

Ordförande:	Johan Lindersson	018-37 79 10
	johan.lindersson@swipnet.se	
Kassör, RR:	P-O Wallin	0250-168 60
		070-582 78 75
	p-o.wallin@fmmattsson.com	
	pow@javelinman.com	
Sekreterare:	Maria Lyckstig	0580-128 98
	american67@telia.com	070-774 07 09
	scrambler69@hotmail.com	
Ledamot:	Andreas Abrahamsson	08-445 61 33
	aab@avk.se	070-855 01 12
Ledamot:	Kaj Andersson	0521-25 70 05
		073-654 44 85
	kaj.andersson@vanersborg.mail.telia.com	
Webmaster:	Michael Liebgott	011-520 29
	mike@mbox301.swipnet.se	070-751 76 19
	javelin70@hotmail.com	

Övriga Kontaktpersoner:

Norr:	Jonny Nilsson	0921-34 01 29
Söder:	Richard Johansson	0435-211 52
	rickepumpen@swipnet.se	

Försäkringsansvarig: Johan Lindersson

Besiktningmän:	C-G Blom	070-226 11 41
	madboymotors@yahoo.com	
	Kent Dahlin	08-530 402 16
		073-631 61 55
	kent.athome@swipnet.se	
	Johan Lindersson	
	Kaj Andersson	

Revisor: Veronica Nielsen 0174-341 42

Valberedning: Michael Liebgott
Lennart Engström 0586-574 75

Redaktionskommitté RR:

Chefredaktör:	P-O Wallin
Tekniksidan:	Kaj Andersson
Träffar, "Vi och våra bilar":	Maria Åberg
Annonser:	Johan Lindersson
Garagereportage:	Andreas Abrahamsson

Medlemmar i S.A.R.S. får rabatt hos följande företag :

10% rabatt hos HANSEN RACING I SPÅNGA, 08-474 50 00
OBS! EJ POSTORDER FRÅN HANSEN LÄNGRE !!
20% rabatt hos KYLESTAM KYLARFABRIK AB, 08-31 51 79
Nettopris hos STANDOX, 08-724 02 35
Nettopris hos OLJEMARKS BILFJÄDRAR, 08-628 27 35
Klubbpris hos AB LAFRI, 0455-189 70
Avtalspris via MHRF hos SCANDIC HOTELS AB, 08-517 517 00

S.A.R.S. utbyter tidning med följande klubbar:

Rambler & AMC Club of Norway
AMC Club Finland
Rambler Car Club of Australia
AM Javelin Register Australia
Northern Ramblers Car Club, Canada
American Motors Club of British Columbia, Canada
American Motors Club of Alberta, Canada
SE Wisconsin chapter of AMO, U.S.A.

Aros Motorveteraner
BMW Club Schweden
Club Renault Traction Arrière Suède
Club Vedette V8
Dalarnes Automobil Klubb
Jemtlands Veteranbilklubb
Mercedes Benz Gruppen, Sverige
Motorhistoriska Klubben i Skåne
Motorhistoriska Sällskapet, MHS
Norrlands Motorhistoriker
Club Opel GT Schweden
Scandinavian Chevy's Association 49-54
Skaraborgs Motorveteraner
Svenska De Lorean Sällskapet
Svenska Oldsmobile Klubben
Svenska Opelklubben
Svenska SAAB-registret
Svensk Land Rover Klubb
Triumph Club of Sweden
Volkswagenhistoriska Klubben
Volvo 164 Club of Sweden
WPC Club Sweden Region

Är DU intresserad av att läsa någon av dessa
klubbars tidning - hör av dig till S.A.R.S. !

S.A.R.S. är anslutet till:

Redaktörens sida

Då var det ÄNTLIGEN dags för ett nytt nummer av Ramblerrevyn ! Den som väntar på något gott väntar dock aldrig för länge. För första gången i RR:s 18-åriga historia har vi ett antal sidor i färg ! Detta är något vi tänkt fortsätta med, allt för att göra den så läsvärd för er medlemmar som möjligt. Detta nummer är också det tjockaste i SARS historia – 40 fullmatade sidor. Hör gärna av er om vad ni tycker om den nya RR

KENOSHA 2002

Denna utgåva av RR fokuserar givetvis på 100-årsjubileumet för den första Ramblern och träffen för detta i Kenosha de gångna sommaren. Till slut blev vi drygt 20 personer som kom iväg på den gemensamma klubbresan, det var en upplevelse för livet...

En ofattbar känsla att stå i ändan av ett "mile-long-field" med Ramblers i sexdubbla led hela fältet, det tog en kvart att gå tvärsöver i rask takt - om man hade skygglapparna på vill säga..... GÅSHUD ! Att se 15-20 SC/Ramblers och lika många Rebel Machines stå uppgradade bredvid varandra bara för att ta ett exempel. Snacka om dussinbilar....

ÖVRIGT INNEHÅLL

I detta nummer startar vi också med första avsnittet i en helt ny artikelserie av SARS hedersmedlem Jan-Eric Olfwenstam, mannen som kanske innehaft flest Ramblers av alla svenskar.

Dessutom reportage från vår egen träff i Herrfallet och ett nytt ansnitt av "Vi och våra bilar".

TRÄFFAR 2003

Vad gäller årets huvudträff Euromeet så blir det en del förändringar. Vi har lånat ut namnet till våra finska vänner som, med vårt bistånd, kommer att arrangera träffen på Åland. Detta sker helgen 13-15 juni. Se bifogat program och inbjudan. Dessutom återuppstår Dalecarlia Meet på gammal känd AMC-mark i Mora. Denna träff blir en lite mindre och enklare sådan den 23-24 augusti. Mer om denna tillsammans med AM News senare i vår.

BYRÅKRATERNAS PARADIS

Hur många av er har hört om vägverkets senaste idiotförslag ? Plötsligen föreslogs att ALL import av fordon av 1970 års modell och nyare i praktiken skulle

stoppas från länder utanför EU. Detta skulle enligt förslaget börja gälla redan från 1 maj ! Kraftiga protester har givetvis kommit som ett brev på posten, bland annat från vår förening. Vägverket har nu fått backa och skickat tillbaka förslaget på återremiss. Så för stunden är allt gott och väl men det är inte utan att man blir lite bekymrad för framtiden. Byråkrater som inte har något bättre för sig än att sätta käppar i hjulen för oss som råkar uppskatta riktigt amerikanskt järn... För dig som vill ha fullständig information rekommenderar jag att gå in på MHRF:s hemsida www.mhrf.se.

NÄSTA NUMMER

Ramblerrevyn 2-2003 kommer ut i höst och datum för manusstopp är 31 juli. Innan dess kommer också ett par nummer av annonsbladet AM News att ges ut.

POW

INNEHÅLL

- 3 Redaktörens sida
- 4 Ramblers på min personliga landsväg – ny artikel av och med Jan- Eric Olwenstam.
- 9 Kenosha 2002 – Stort reportage från historiens största AMC-träff med bilder i färg.
- 29 Vi och våra bilar
- 30 Euromeet 2002
- 35 Klubbshop & nya medlemmar
- 37 Protokoll från SARS Årsmöte 020615

Ny artikelserie av Jan-Eric C. Olfwenstam

"Rambler på min personliga landsväg"

Till stor glädje för alla läsare av Ramblerrevyn startar vi nu en artikelserie skriven av den i bilkretsar välkände Jan-Eric C. Olfwenstam. För er som inte känner honom inleder vi med en kort biografi.

Jan-Eric började 1959 som 14-åring dagligdags åka Rambler, då hans far inhandlade en fabriksny Rambler Super 4dr Sedan. Under åren fram till sommaren 1966 färdades han cirka 55.000 mil i olika Rambler. Av dessa körde han själv ungefär 28.000 mil.

Även under 70-talet förekom AMC/Rambler i hans liv och 1972 var det mycket nära att den bilfirma i Göteborg, där Jan-Eric arbetade som nybilssäljare, skulle tagit upp återförsäljaragenturen för AMC.

Avsikten var att just Jan-Eric skulle ansvara för märkets försäljning i västra Sverige. Men i sista stund backade den då drygt 80-årige direktören för bilfirman ur!

Sedan 1984 har Jan-Eric aktivt strävat efter att rädda äldre Rambler undan skrotningsdöden och i såväl egen regi, samt som ombud för en juridisk person, byggt upp en samling som när den var som störst omfattade 46 AMC/Rambler.

Många av dessa bilar är för Sverige unika modeller som importerats till vårt land genom Jan-Erics försorg. Under de senaste 20 åren lär han ha stiftat bekantskap med mer än 200 olika Rambler och under ovanstående vinjett kommer några av dessa att passera revy.

*Jan-Eric vid sin
Ambassador -65*

Ramblers på min personliga landsväg

1966 Rambler Classic 770 Hardtop

Drygt 27 procent av alla 1966 Rambler var försedda med 8-cylindrig motor. Detta i en tid då V8-or dominerade bilarna i USA. Till Sverige kom nästan enbart 4dr Sedan med 6-cyl maskin. Och 1993 importerades denna 770 Hardtop med original 327 V8 K-code, det vill säga största motorn med 4-portsförgasare och 270 hk!

Text & Foto: Jan-Eric C. Olfwenstam

Oregon! Smaka på namnet en gång till! För mig låter det som musik! Denna vackra amerikanska delstat, omedelbart norr om California! Torrt och fint klimat, men inte riktigt lika brännande sol som i den berömda bil- och guldletarstaten med sina oändliga vingårdar.

- Min far hade fått sin 1965 års Rambler levererad redan i oktober 1964 och mitt unga bilälskarhjärta jäste av stolthet. Efter vad generalagenten P. E. Olsson i Stockholm hade påstått, så fanns bara ytterligare två exemplar av 1965 års modell i Sverige vid tiden för leverans! Far pressade priset ändå häpnadsväckande mycket under förevändning att bilen kördes mer

än 1.000 mil/månad och över nästan hela Sverige. Slutligen gjordes affären upp mot löfte att ”sonen skulle dela ut broschyrer och demonstrera vagnen för hugade spekulanter, främst droskägare”. Jo, visst gjorde jag det och helt omöjligt är det inte att jag på detta sätt skaffade åtminstone någon köpare, som bytte in sin Opel Kapitän eller Plymouth Valiant mot den nästan lite vräkiga Rambler Classic. Som trots det hade nätta yttermått och en rent fantastisk väghållning! Det sistnämnda givetvis ställt i relation till andra bilmärken av samma årsmodell!

Till 1966 års modell fick Classic en lite mer brutal design med lite kantigare inramning av strålkastarna. Samtidigt försvann 1965 års vertikala ”tänder” i grillen.

När så 1966 års modell presenterades blev jag helt exalterad av den finputs som skett från året innan. Jag skall här givetvis undvika att sätta den ena årsmodellen före den andra. Varje årgång har ju sin karisma och smaken är lyckligtvis olika - annars hade vi jagat samma årsmodell allihop!

- Men för mig som på den tiden körde Classic Cross Country (stationsvagnen) framstod den nya taklinjen och de mer markant utdragna bakskärmarna som mycket tilldragande. Jag gillade väl även den lite kantigare inramningen runt strålkastarna. På något sätt såg 66:an lite mer arg ut i fronten! Kanske var det därför som American Motors tog med en engelsk bulldog på broschyrens reklambild för 770 Convertible?

1966 blev faktiskt den enda årsmodellen med denna utformning av taket på 2dr Hardtop! Året innan svepte taklinjen nedåt och bakrutan var böjd runt hörnen. Till 1967 kom en helt ny karosseridesign.

EN HARDTOP VAR MEST ÅTRÅVÄRD

I slutet på 80-talet letade jag systematiskt efter en fin 770 Cross Country. Jag borde naturligtvis klassas som idiot. Dels för det befängda i målsättningen att skaffa åtminstone ett 70-tal Rambler och AMC fram till och med 1974 års modell. Dels för att jag nästan alltid föreställer mig en viss årsmodell och en viss biltyp i en i förväg bestämd färg!

Det skulle således vara en röd 770 Cross Country med bakre delen av taket lackerat svart - precis som i broschyren!

AMC hade beslutat att i större utsträckning konkurrera med de tre stora i Detroit. Redan till 1965 kom längre och maffigare modeller. Den diskreta instrumentpanelen från 1964 byttes till en stor, imponant form. En grunddesign som höll sig mer än 10 år på många amerikanska konkurrentmärken! Men Rambler hade askkoppar som rullade på kullager till skillnad från andra, dyrare fabrikat.

-Dröm om min besvikelse när detta inte lyckades! Man hade ändå tillverkat 24.528 exemplar av 1966 års stationsvagn. Visserligen i en rad olika färger, men det borde väl gå att hitta en röd sådan? Det måste helt enkelt vara många Rambler-ägare som genom åren gillat just röda bilar! Studerar man broschyrbilderna under en tioårsperiod, så är röda bilar mycket vanliga.

-Så en dag 1993 kom ett brev från Oregon, USA med bilder på en röd 1966 Rambler 770. Okay, det var ingen Cross Country, men egentligen var en Hardtop den för mig mest åtråvärda karosstypen. Genom en hudskada i ansiktet kan jag inte åka i öppna bilar och det närmaste man då kan komma är givetvis en Hardtop.

1966 ÅRS CLASSIC

Tidigare hade mellanserien Classic funnits i tre underserier; 550, 660 och 770. Utan att veta med säkerhet, så tror jag att 660 var den vanligaste i Sverige. Med 1966 års modell försvann just den underserien. Classic 550 stod för rymlighet, slitstyrka och elegans till lågt pris. Classic 770 exponerade en medelstor lyxvagn.

Karosserialternativen var 2dr Sedan, 4dr Sedan, Cross Country (6- eller 8-sitsig stationsvagn), 2dr Hardtop, samt Convertible.

- Värt att lägga på minnet är, att 2dr Hardtop erbjöds i två versioner. Nej, ingen 550, men två olika 770. Värstingversionen hette Rebel. Detta utmanande modellnamn kunde avläsas på respektive framskärm, man kunde ana sig till det genom avsaknaden av den blanka sidolisten från strålkastare till baklampa. På Rebel var denna ersatt av dels blanka lister runt hjulhusen, blank tröskellist, tre smala fejkade luftintag framför respektive bakhjul, samt en blank list från framskärmens framkant, löpande i midjehöjd utefter hela bilens längd, tills den droppar ned i förening med baklampan. Rebel kunde också köpas med Turbo-Cast navkapslar och vinylklätt tak.

Inredningen var sportig med separata, lätt skålade fåtöljer, samt kromad golvkonsol med golvspak. Valfritt 4-växlad manuell eller automatlåda. Klädseln i Rebel var i storrutig textil, skonat med konstläder.

Men det djärva modellnamnet till trots kunde faktiskt Rebel även erhållas med 6-cylindrig motor! Givetvis var det sällsynt. Den som valde en Rebel såg oftast till att det stod 327 med diskreta siffror längst bak på bakskärmarna!

De fem motoralternativen var 232 cu.in rak 6-cylindrig motor med sjulagrad vevaxel på 145 hk i ena alternativet, respektive 155 hk med 2-portsförgasare.

Därefter erbjöds den lilla V8-motorn på 287 cu.in och 198 hk, samt den större V8:an på 327 cu.in. som i standardutförande gav 250 hk med 2-portsförgasare och hela 270 hk med 4-portsförgasare och ökat kompressionsförhållande.

327:an var initialt avsedd för de större och tyngre Rambler Ambassador. Med 270 hk i den cirka 1.332 kg lätta 770 Hardtop skapades, för tidsepoken, en av marknadens snabbaste standardbilar! 1966 års starkaste motor i Ford Mustang var en V8 på 289 cu.in. och 271 hk med beteckningen K-code. Var det en slump att den 270 hk starka 327-motorn i Rambler bar beteckningen K-code?

Eftersom detta är en 770 2dr Hardtop är den försedd med hel vinylklädsel (eller konstläder som det heter i finare kretsar). Värstingmodellen Rebel hade ett rutmönstrat textilliknande material i klädselns mittsektioner.

BILEN FRÅN OREGON

Det skall erkännas direkt. Bilen på bilderna från Oregon fanns några månader senare i Sverige och är så fortfarande nästan 10 år senare.

- Detta är ingen Rebel utan en ”vanlig” Classic 770 Hardtop. Men så speciellt vanlig är den dock inte. Totalt tillverkades 8.736 exemplar av 770 Hardtop, alla versioner inklusive Rebel inräknade.

- Detta exemplar är från fabriken försedd med K-code motorn! Det vill säga 327:an på 270 hk. Precis som Rebel är den försedd med separata, lätt skålade fätöljer fram och lång, kromad golvkonsol. I denna återfinns växelväljaren till automatlådan.

Medan Rebel gick sin egen väg med Turbo-Cast hjulsidor hade vanliga 770 Hardtop ”vanliga” navkapslar. Men försteägaren till denna bil valde sin egen väg att uppnå ett sportigt utseende. Mot pristillägg valde han dessa tunga men ack så vackra ekerkapslar! Rambler original extratillbehör.

Skillnaden interiört är främst att klädseln är helt i konstläder, vilket jag är tacksam över. Den är därmed helt oskadad. Något svart vinyllädd tak var inte heller aktuellt eftersom det inte är en Rebel. Men visst är det tjustigt med taket original svartlackerat! Och istället för dom trendiga Turbo-Cast navkapslarna, står den här vagnen med original (mot pristillägg) ekerkapslar. Mätarställningen är 87431 miles som omräknat blir 13.890 mil och bilen är orenoverad.

770 Behöll den långa blanka listen utefter karosserisidorna medan Rebel bland annat försågs med blanka lister runt hjulhus och på trösklar. Rebel hade vinyllädd tak. 770 Hardtop har svartlackerat tak.

Rambler 100 år - Kenosha 2002

Johan Linderssons dagbok

Tisdag 23/7, First day!

Sov dåligt natten innan resan. Petter och Lillan med Frode och Trond hämtade mig 04.30. Incheckningen gick bra, och hela gruppen var på plats. Odramatiskt överfart med transfer i Amsterdam. Inga problem med immigration och tull vid ankomst till O Hare, Chicago. Tog en buss till Avis där vi hämtade ut 2 vanor och 2 personbilar. Lite strul då vi skulle köra från hyrbilsfirman, vi fick fel vägbeskrivning och tappade bort varandra. Men alla kom fram till motellet Days Inn i Kenosha till slut. Jag tog ett snabbdopp i motellpoolen. Vi samlades sedan i

"Marlin rummet" för registrering. Mac McIntosh, president för Marlin Auto Club (MAC) med fru Marilyn m.fl. var där och tog emot. De blev glada för tavlan och på att ta några gruppfoto. Passade också till Walmart och handlade med Mac. Åkte bort de andra bilarna. Sedan åkte åter Wendy's Drive In för den första cruise-träffade Sandie och Doug Becker, herr och fru Sorensen, James Mays m.fl. bekanta sedan tidigare. Mycket lyckad kväll med många fina bilar och trevliga människor. Åt ett gott hamburgermeal till middag. Stupade i säng vid 22. Wow what a day!

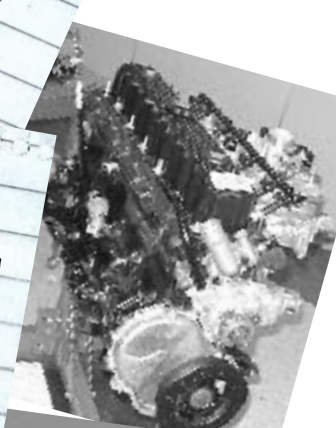

Onsdag 24/7, Chrysler day!
 vaknade tidigt men försökte somna
 om. Omöjligt, gick i stället ut på en
 promenad vid 6-tiden. Träffade Lars och
 åt frukost, omelett med korv och bacon +
 två "fattiga riddare" med glass, mums!
 Vid 8 träffade vi Doug Galvin med son
 Bob. Följde dem till Pennoyer Park.
 Från parken åkte vi sedan veteranbuss
 till Chryslers motorfabrik. Där blev
 vi väl omhändertagna. Kul att se hur
 man bygger motorer. Roligast var att
 se att den gamla raka gjutjärnssexan
 fortfarande byggs (1000 ex i veckan).

Efter fabriksbesöket delade vi upp oss.
 vår bil åkte först till turistbyrån där vi
 fick kartor. Parkerade sedan vid Holiday
 Inn och tog en promenad till "The Boat
 House" där vi åt lunch. Jag tog en rejäl
 kycklingmacka som sköljdes ner med
 ett par Millers light. Fortsatte sedan
 vår promenad ner till Lake Michigan.
 Träffade en norrmann som körde en lustig
 strandstädmaskin. Han hade jobbat
 på AMC mellan 1958 och 1965. Han
 berättade också att han tillhörde en lokal
 viking klubb. Åkte sedan till Outlet
 centret bakom motellet, det var sämre än
 sist, men hittade ett par rejäla sandaler.
 De andra åkte ner till cruisingen medan

jag väntade på Mike Spangler o Cheryl
 Samuel från AMO vid motellet, men de
 kom inte. Blev upphämtad vid 20-tiden
 och åkte ner till "Andys drive in". Där
 var massor med folk. Träffade bl.a. Björn
 Breda och ulf Atterström. De åkte på egen
 hand och hade redan varit här en vecka.
 Björn hade köpt sig en Ambassador från
 -62 som de skulle hämta efter helgen.
 Själv visade ulf på en otroligt fin mörkeblå
 Ambassador 1960 som han var spekulant
 på. Affären gick sedemera i lås och vagnen
 står nu i ulfs garage. Hoppas verkligen
 vi får njuta av den vackra Ramblern på
 kommande Euromeet där det brukar vara
 alldeles för få 50-talare. Träffade äntligen

Mike Spangler som kom i sin fina
 Ambassador limo från -69. Fösta ägaren
 var Wisconsin's guvernör vid denna tid.
 Mike hade några trevliga australiensare i
 bilen. Träffade också Bob och Mary Knapp,
 det var jättekul att träffa dem igen, vi
 blev hembjudna till dem på torsdag kväll.
 Cruisingen var häftig med massor av bilar.
 Blev en hel del fräcka "burn outer" också.
 Håkan och jag åkte hem vid 22-tiden efter
 en mycket lyckad dag.

Torsdag 25/7, Museum day!
 Sov som en stock till klockan sex. Frukost
 med Lars som vanligt. Vi samlades kl
 9.30 för gemensam avfärd till "Kenosha
 History Center". Här anslöt Henrik från
 Stockholm som skulle vara med oss några
 dagar. Han bodde för tillfället i Chicago
 hos sin flickvän och ville inte missa detta
 århundrades AMC-händelse.
 Mr Fuhrman, som är museiintendent,
 tog emot oss. Han berättade lite om
 verksamheten för oss. Sedan tog en dam
 vid namn Cindy över guidningen. Det
 var väldigt kul att se allt. De bilar som
 var utställda var alla förutom en inlånade

Man hoppades få möjlighet att köpa in fler med tiden. Den man ägde var den American Cab som varit med i TV-serien "Tredje klotet från solen". Mr Fuhrman blev glad över sin tavla med bilder från våra träffar. Efter detta trevliga besök åkte vi till Best Western motell och registrerade oss hos AMC Rambler Club (AMCRC). Där fick vi våra träfftröjor, bankettbiljetter samt en "goody bag" som var en specialdesignad tygpåse med massor av spännande små presenter. Det var omöjligt att hålla ihop hela gruppen som nu bestod av 21 personer med olika önskemål. Så vi delade åter upp oss i bilarna och for åt olika håll. Vi startade

med ett besök på en liten marknad bakom
 vårt motell. Fyndade bl.a. fina plåtar till
 cabbens framstolar. Sedan åkte vi till en
 "garage sale" på Sheridan Road. Jag hittade
 en fin ytterspegel, och lite annat smått och
 gott. Vi besökte också en lokal bilfirma som
 hade flera AMC till salu. P-O blev väldigt
 förtjust i en Ambassador HT från -71. En
 väldigt fin bil som man begärde \$4000 för.
 Men han besinnade sig och vi åkte vidare.
 Nästa punkt på dagens program var
 bilparaden till firandet av Rambler
 100 år. Vi åkte tillbaka till muséet. Där
 startade vid 17-tiden en parad med fordon
 speglande hela AMC's historia från 1902
 - 1987. Paraden gick från muséet ner till

"down town" Kenosha, med slutpunkt vid "the bandshell", en utomhusscen i Pennoyer park. I paraden ingick ett 50-tal bilar, uppvisande i stort sett alla de modeller som sett dagens ljus i Kenosha. När alla bilarna passerat åkte vi till cruise-in på "The Spot". Där var det kaosartat med långt över 200 AMC. Otroligt många superfina bilar och mängder med folk. Träffade Joe, John och Julie Bookz från Baltimore, de som hjälpte mig sända hem min Marlin -97. Vid 20-tiden åkte vi hem till Bob o Mary Knapp. Bob är storsamlare och har hela källaren full med AMC prylar. Samlingen är helt otrolig, så vi spenderade ett par trevliga timmar hos Knapps innan vi åkte hem.

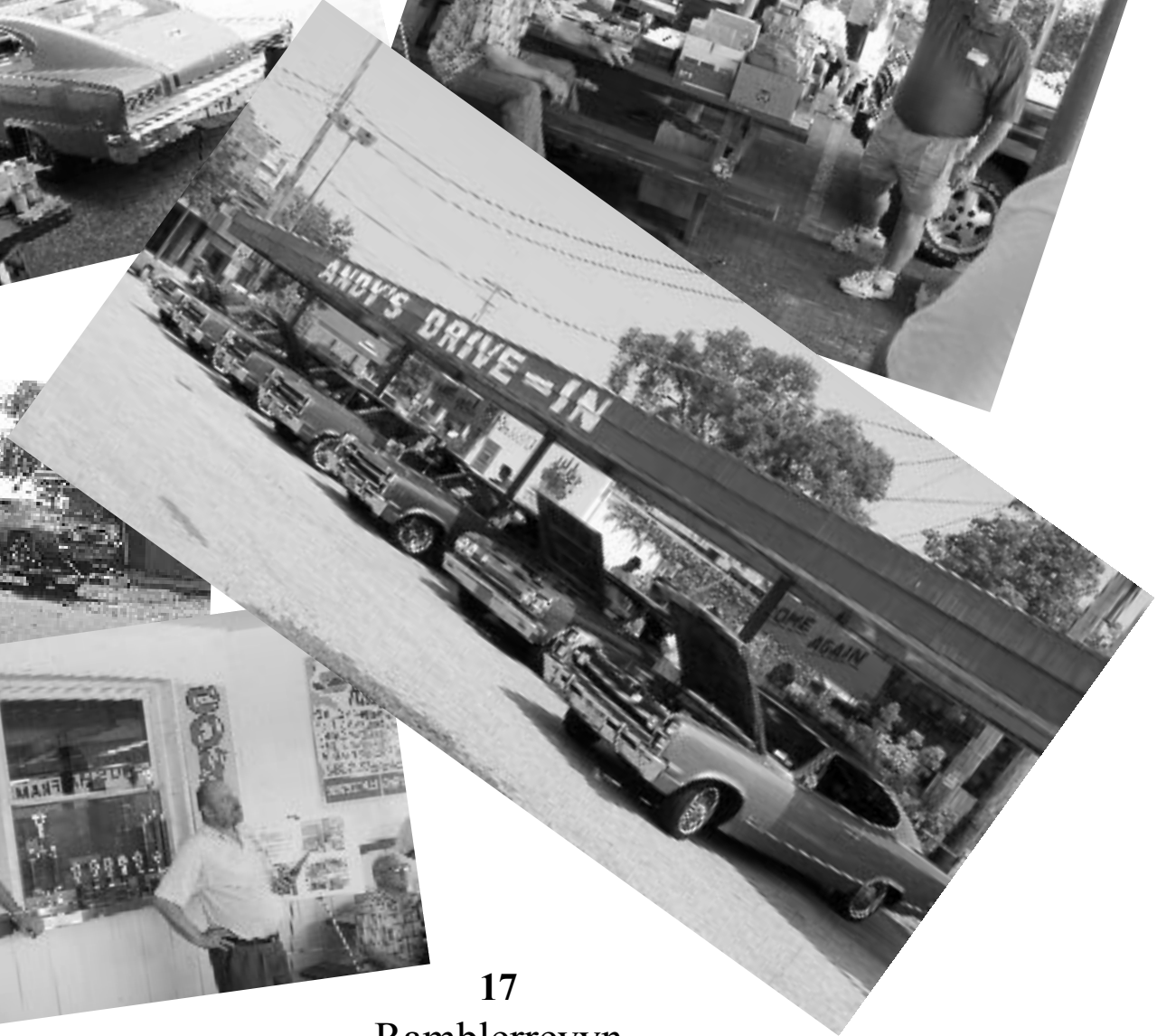

Fredag 26/7. Swap Meet!
Tidlig morgon igen. Redan vid 8 åkte
vi ner till Kennedy Parke där den stora
marknaden var. Stor nyhet var att Max
köpt sig en Metropolitan Cab dagen
innan. Jättekul att det kommer en sådan
till Sverige, dom är riktigt trevliga tycker
jag. Marknaden var enorm och redan vid
andra ståndet gjorde jag ett fynd, hittade
fyra kapslar till bra pris. Jag gissar att
det var ca 500 säljare på plats. Både de
stora proffsen som Kennedy American
m.fl. såväl som lokala säljare som gjort
garagerensning. De var hos de senare man
kunde göra riktigt bra fynd.

Den kände bilhistorikern Patrick Foster var också på plats med nya och gamla böcker, givetvis köpte jag hans senaste bok om Metropolitan. Allt fanns att köpa från kolvar till hela bilar, via vykort och tavlor med Ramblermotiv.

Vid 12-tiden åkte vi upp till Andy's Drive In där Marlin Auto Club hade sin nationella träff. Först var Mac lite sur för att vi var så sena (vi försinkade röstningen), men när jag berättade att Håkan och jag blivit intervjuade av en journalist från Kenosha News tinade han upp lite. Det var ca 25 fina Marlins på plats och jättesvårt att rösta. Före prisutdelningen var det auktion

och lotteridragning. Jag ropade in en uppsättning roliga glas med bilmotiv och en ölsjdel med en ingraverad Marlin-67a. Medan jag stod där fick jag syn på en lapp med stod där fick jag syn på gårdagens "fifty-fifty-ticket". Dröm om min förvåning när jag upptäckte att jag vunnit \$28. Jag vann också en roterande slipmaskin på de vanliga lotterna, full pott alltså. Därpå åkte vi tillbaka till marknaden i ytterligare några timmar. Bl.a. köpte jag en AMX i "Big Bad Blue", min favoritfärg, tyvärr bara en modell, pengarna räckte ej till mer. Trötta åkte vi tillbaka mot motellet framåt kvällen. Alla var mycket nöjda med sina inköp,

inte minst Lasse som hade köpt fyra fina original AMC-aluminiumföljor till sin Pacer. Vi fick stanna vid en däckverkstad som krängde av däcken, detta för att underlätta hemtransporten. Max var sedan snäll och lät stora och skrymmande saker följa med i sin Metropolitan. Efter en snabb dusch åkte vi tillbaka ner till Wendys för kvällens cruise-in kväll, men full fart i alla fall. Hemma vid 22 där vi tog ett par öl och snackade lite innan vi gick till sängs.

Rambler 100 år

Kenosha 2002

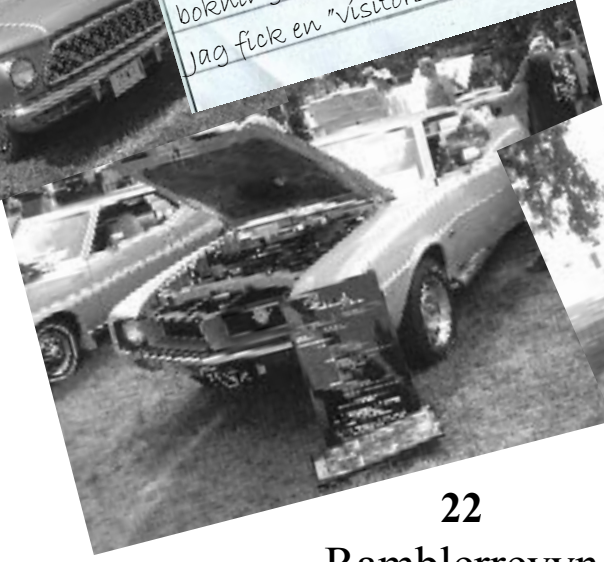

Lördag 27/7, Show Day!
Sov lite längre, men uppe före 7. Vid 7.45 kom mina släktingar Jackie och Bob som bor i grannstaden Oak Creek. De skulle åka med oss ner till utställningen. Vid 8 gav vi oss av mot århundradets AMC-show. Vi hade tur och hittade bra parkering vid Pennoyer park. När vi promenerade mot Kennedy park och kom upp på en liten höjd låg hela utställningsfältet framför våra fötter. Det var helt otroligt fast att klockan bara var strax efter 8 var det nästan fullt där nere. Det var minst 600-800 bilar uppställda i nära kilometerlånga rader. Sedan skulle vi f

veta att det varit närmare 1400 bilar på plats under dagen. Vår grupp spreds som agnar för vinden över det stora fältet, själv gick jag med Jackie och Bob. De är i 70-års åldern och det märktes att de föredrog de gamla Nasharna och Ramblerbilarna från 50-talet framför AMC's nyare modeller. Självt jag fascinerad över alla AMX:er i regnbågens alla färger och att se 15-20 Rebel Machine och Scrambler i samma rad. Vid AMO's tält träffade jag Cheryl Samuel (äntligen). Hon var en glad och pratsam kvinna, hon och Mike Spangler var de som hjälpt oss med de flesta bokningarna till diverse arrangemang. Jag fick en "visitors badge" (hederstecken

för besökare) och Cheryl berättade att det skulle bli en ceremoni vid stadens tält klockan 12.00. Då skulle alla utländska gäster premieras. Vid 11-tiden åkte mina släktingar hem, vi hade då inte hunnit gå igenom alla rader med bilar, men jag tror de sett nog. Klockan 12 samlades vi vid stadens grön/vita tält. Alla var där utom Max som var på banken och hämtade mer pengar. Han hade hittat en person som sålde kompletta inredningar till Metropolitan, det gäller att passa på. En dam från borgmästarens kontor dök upp. Hon såg ganska märklig ut, helt klädd i svart, med en gulaktig solbränna, och kraftigt sminkad. Nåväl, vi fick ett

litet välkomsttal samt ett fint diplom undertecknat av borgmästaren själv. Blir kul att hänga på väggen hemma. Vi samlades vid ett-tiden vid vår van, men ingen hade sett klart ännu, så ny återsamlingstid vid 4 bestämdes. Även denna dag var det swaap meet, och ännu fler bilar till salu. På vägen till bilen hade jag sett en helt underbar röd -67 Rebel Convertible "for sale". Bilen var nästan orörd och i ett förträffligt patinerat originalskick, priset var facila \$3500. Jag försökte att övertyga Håkan och Henrik att köpa bilen men misslyckades tyvärr med det. På plats fanns också 4 stycken -67 Ambassador cabbar till salu. Man

begärde \$10000 för var och en men det var egentligen bara en vit som var fin nog för mig. Jag såg också många AMX-er som väckte mitt intresse, hoppas man får råd med en "two seater" någon gång framöver. Vi gick tillbaka till show fältet utan att göra affär (ett lyckligt par åkte iväg med Rebelcabben).
Mängden och variationen av bilar på utställningsområdet var helt gränslöst otrolig. Minst en av nästan varje modell var på plats, såg dock ingen -66 Classic Convertible som jag själv ägt en gång. Men däremot stötte jag på en härligt gul Classic stw med ett SARS-klistermärke på bakre stötfångaren. Bilen kom ända

från Vermont i New England, men tyvärr fick jag aldrig varaifrån han träffa ägaren och fråga varifrån han fått märket. Vid 2-tiden tog jag en paus och köpte 2 "Italian sausage" (starka korvar) och en Coca-Cola. Jag satte mig på vägbrytaren och blickade ut över Lake Michigan. Det var skönt att vila ögonen en stund från alla färgsprakande fordon och människor. Efter en stund kunde jag inte hålla mig längre utan gav mig ut i bilhavet igen. Såg en mycket vacker Nash Ambassador prototyp från 1956, designad av Italienaren Pinin Farina. Den var benvit med vit/svart inredning. Besökte AMCRC's klubbmöte där jag

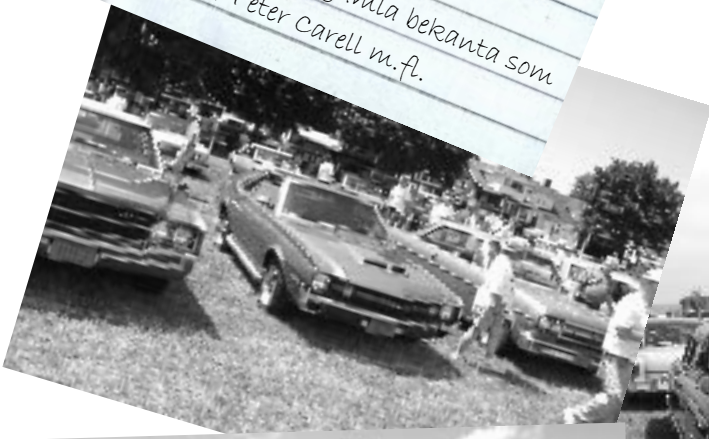

träffade klubbens president Franke Wrenick. Vi har under många år brevväxlat samt talats vid per telefon och det var kul att äntligen träffas. Mötte också Brian Yacino och Carl Pistocco som hjälpte oss med vår strulande Marlín på Massachusetts turnpike -97. Vi talade lite om det och skrattade gott åt minnet, de hälsade hem till Åsa och barnen. Innan jag lämnade AMCRC passade jag på att köpa lite märken till Ambassadors motorrum samt en Ramblermugg att ha på jobbet. Juste med en privat kaffemugg!

Vid 4 åkte vi tillbaka till motellet för ombyte innan middagen. Alla var exalterade, upprymda och mycket nöjda med dagen. Vi skildes från Henrik som var tvungen att bege sig tillbaka till flickvännen i Chicago. Vid 6 möttes vi vid bilarna för avfärd till AMCRC's jubileumsbankett. Det var minst 200 personer på plats i "The Polish Legion" när vi anlände. Det blev en mycket trevlig tillställning som inleddes med några korta tal och lustigheter. Jag höll också ett mycket kort tacketal och lämnade en SARS-tavla till Frank Wrenick. Maten var den vanliga "buffet style" med potatismos och diverse kött och

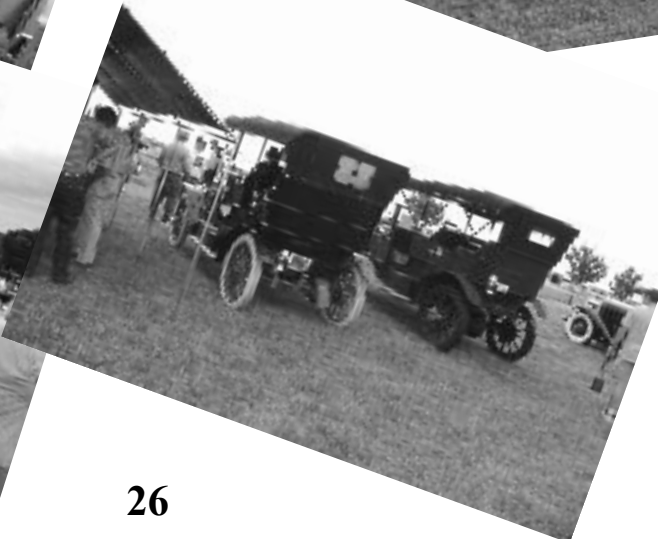
Träffade också andra gamla bekanta som Larry Mitchell, Peter Carell m.fl.

grönsaksrätter. Flera av oss tyckte det var det bästa vi ätit hittills. Efter middagen visade f.d. AMC designer Vince Geraci bilder och berättade om hur det gick till att formge bilarna, mycket intressant och bra. Det var också prisutdelning för de vinnande bilarna, samt lotteridragning, flera av oss vann, men inte jag denna kväll. James Mays och hans vän konstnären Elton Stephen McFall var också på plats. De sålde sina böcker och illustrationer. Jag köpte en väldigt trevlig litografi med en Rambler från -63. Den påminde lite om den popkonst som var så populär i slutet av sextiotalet. Vid 22 tiden var det slut och vi for hem. Några

av oss bestämde att fortsätta till en bar nära motellet, "the Brat Stop" för en sängförsare. Det visade sig att ett bra liveband höll igång på scenen, och ölen var god så det blev en trevlig avslutning på lördagskvällen. Detta var vår näst sista dag tillsammans och det kändes därför lite vemodigt. Dagarna hade gått så otroligt fort.

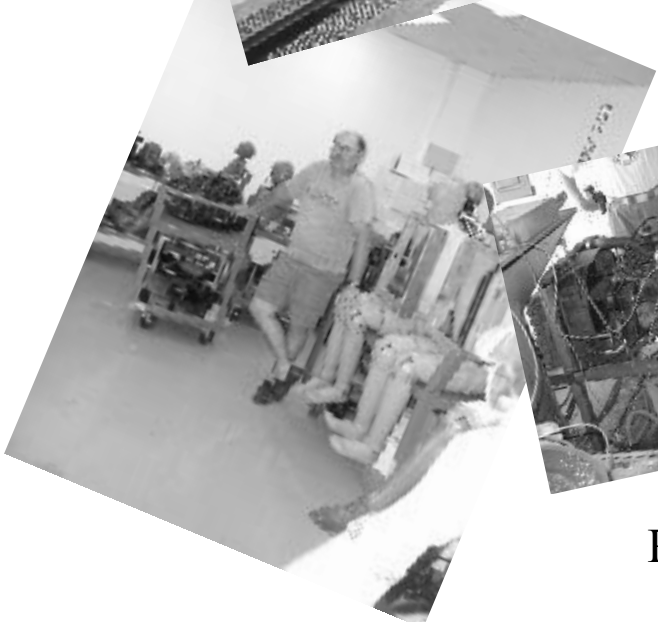

Söndag 28/7, Test track tour

Åter en tidig morgon. Klockan 9 skulle en karavan avgå från grannmotellet och innan dess skulle vi vara utcheckade och klara. Lasse, Petter och Håkan skulle flyga hem till Sverige, och Max vidare till Los Angeles, så de hade ej tid att åka med oss andra till Burlington. Johnny och Majaleena liftade med dem till Österut men hade inget direkt spikat sade de. Så efter avsked åkte vi andra iväg. De blev inte så många som jag förväntat mig som passade på tillfället att besöka AMC's anrika testbana, knappt ett 50-tal bilar hade letat sig dit ut. Roligast

hade nog Lennart som fick provköra en gammal Nash lastbil från 1919. Frode och jag fick nöja oss med att vara passagerare på flaket, kul det med. Vi blev förevisade krockprovdockor och annat spännande innan vi fick provköra själva testbanan. Bl.a. såg vi maskineriet till den släde som drar bilarna vid krockprov. Det bestod av 2 parallellkopplade AMC 360 V8or med vajerspel. Mycket intressant. Jag har ju provkört banan tidigare så för mig var det inte så spännande som för de andra. Vi besåg också "AMC buskarna" och de hade vuxit betydligt. Vid 12-tiden var vi tillbaka i Kenosha. Nu splittrades vi åt

alla håll. Trond och Frode hade köpt sig
 en Eagle med vilken de tänkte köra till
 Californien. Kent, Ingegerd, Bernt och
 Laila skulle ta en sväng ner till Memphis
 och Nashville (så passande). P-O och
 Monica med barn och svärmor skulle åka
 till Niagara Falls och vidare till Orlando.
 Svend och Lennart tänkte hålla sig i
 Wisconsin och ta det lugnt några dagar.
 Självt åkte jag hem till Jackie och Bob för
 att vila upp mig innan hemresan. Det
 hade varit några otroligt roliga dagar,
 men också jobbiga.
 Nästa träff är 2004, då fyller AMC 50 år.
 Jag rekommenderar alla ni som kan: Åke!
 Ni kommer aldrig ångra er!!!

Vi och våra bilar

Insändarbidraget denna gång kommer från Hans Johansson, även känd som "Hudson- Hasse"

Hasses "vinterpärla", en Hudson Rambler 1956

Den här lilla pärlan är en svensksåld bil. Hasse har haft kontakt med den första ägarens son som tog körkort med den här bilen och sedan använde den till bl.a danser. En riktig "brudmagnet"!

Själv hade Hasse inte direkt tur när han skulle till besiktningen. 1 mil hemifrån rasade vevlagret och gjorde vevaxeln oslipbar trots smygekörning tillbaka hem. Tja, sånt är livet...

"Hudson Alley" Mysigt!

Euromeeet 2002

Av Maria Lyckstig

Det är varje år lika spännande att se hur årets träff kommer att bli, och som vanligt så blir det ju bra! Annat vore ju illa!!

För en del började dock inte träffen så roligt. Allas våran kassör P-O Wallin skulle för en gångs skull komma med en AMC till träffen (dock ingen av hans egna, utan en lånad variant)... Trodde han, ja!! Det är nog inte meningen att han ska åka AMC till träffarna ;-)

P-O åkte via min hemby till Arboga så vi slog följe. Han hade lite problem med bromsarna då bilen hade stått ett bra tag innan turen neråt. Men vi gled iväg i sakta mak och det gick bra... ända till halvmilen utanför Arboga. Det började ryka som bara den från ena bakhjulet. Rätt som det var så sa det bara pang! och eldsflammorna för ut som en kvast från hjulhuset! Panik!!! Ujuj, bråttom blev det! Ut med ungar, packning osv. ur bilen! Jag ringde brandkåren och efter ca 10 minuter dök de upp med sirenerna i fullt ös. Då hade flammorna slocknat redan, tack och lov, men det var fortfarande hett som en bakugn. Det tog i alla fall en kvart för de läckra brandmännen att kyla ner bakhjulet (ja, jag kan väl inte rå för att de gick och spände sig som bara den när de såg att ett fruntimmer fanns i närheten!). Tyvärr så hade jag ingen kamera att föreviga det "roliga" och P-O var inte så villig att rota fram sin av någon anledning...Hm, undrar varför?

Nåja, en bärgare fick ta med sig Horneten och förvara den hos sig under helgen, och Johan Lindersson kom och hämtade P-O med barn så att vi till slut kunde landa uti Herrfallet. Jag fick under den färden erfara att bara för att en bil har några år på nacken så behöver den inte vara mer vinglig i kurvorna är en nyare bil. Jag hade svårt att hänga på Johan när han tog kurvorna som om han satt i ett strykjärn, och jag i min eländans Ford fick smyga genom dem för att inte välta! Jag säger bara det.... Ford... Suck!!!! Nåja, tillbaka till ämnet!

Samkväm fredagskväll

Resten av fredagen löpte bättre. Det hade dykt upp en del folk och vi satte igång grillarna och njöt av kvällssolen. Något som bröt mot det "vanliga" var att det dykt upp en bunt roliga bekantskaper från Finland. Det var även andra nya bekantskaper med jag inte träffat förut och vi hade väldigt trevligt och mysigt där på strandkanten. När vi ätit och njutit så var de flesta av oss pigga på lite cruising i själva "stan" Arboga.

Samling inför cruising

Vi blev en liten hög som drog iväg för att visa vad AMC/Rambler hade att visa upp. Jag fick äran att åka i Johan Linderssons underbara Ambassador cab. Den är verkligen BIL! Helt otroligt underbar !!

Väl inne i stan så hakade några lokala jänkare på ett tag. Det var kul! Vi halkade runt i Arboga ett par timmar, men till slut så var det ändå dags att dra sig mot stugorna för lite skönhetssömn innan allvaret skulle sätta in.

Lördag !!

Jag vaknade med spänning! Hur många bilar skulle visa sig idag? Det är alltid lika spännande!! Mina förväntningar svek mig inte! Det dök upp ett trettio-tal bilar, och det är sannerligen inte illa! Och ännu roligare blev det när det dök upp massor med AMC:s som man vanligen inte sett på våra träffar. Dels de från Finland, men även en hel bunt svenska bilar! Heder till er !!!!! Vi har ju egentligen så mycket mer att visa upp i och med att det finns rätt gott om AMC:s i landet trots allt.

Underbart!

Vädret var underbart! Visserligen lite för varmt i min smak, men solen höll sig framme i stort sett hela tiden utställningen varade. Domarna kröp omkring i gräset bland bromsar och envetna flugor för att bedöma bilarnas skick inför prisutdelningen. Duktiga grabbar och kvinna var de !! Och jag måste säga att jag älskar blandningen på våra bilar ! En del är i verkligen toppskick medan andra är rena bruksbilar.

Det tycker jag om för bilarna är ju ändå till för att användas! Man ska riktigt njuta av dem, annars förfelas syftet med att ha en entusiastbil, eller hur?

Rouge –66, tillhörande Rickard Thörngren, jämte peoples choice- vinnaren American –65 conv. från Finland

Ja, naturligtvis så knep Finland en del priser. Men när man såg vad de hade med sig i bilväg så är det inte särskilt förvånansvärt! Man riktigt dreglade över åtminstone flera av deras fem kärror!!

Hornet –70, ännu en finsk lækkerhet, 3:a i 70- tals klassen

Jo, självklart fanns det några svenska kärror man dreglade över också! Ujuj, vad tufft det känns att inte ha en egen kärria när man får se dem! Och nåt som var kul var att få se en Rouge igen. Det var ett tag sen! Var har alla dessa tagit vägen, egentligen? Det har ju närvarat ett antal sådana genom åren ändå.

Matadorer i all ära. Den närmaste är en –72:a och ägs av Micke Öberg. Bredvid står Lasse Svenssons fina –73:a, 2:a i 70- tals klassen

Den bilen som knep en i hjärteroten mest var ändå Kaj & Annika Anderssons lilla söta Nash Rambler -57:a ! Jag kommer ihåg första gången jag såg en sån. Det var på ett skivomslag, faktiskt, för länge sedan då LP-skivorna fortfarande dominerade marknaden. Jag kommer tyvärr inte ihåg vad gruppen hette som hade bilen med, men jag kommer ihåg just fronten på den för den var så udda. Jag var helt fascinerad av den !

Nash Rambler -57 Sötños!

När bedömningen och "Peoples Choice" var klart så var det dags för prisutdelning (resultatlistan kommer i slutet på artikeln). Det är så kul att få dela ut priserna !!

Rebel SST -70 som tillhör Juha Makkonen i Finland

Och naturligtvis var det lottförsäljning och dragning efter det. Har ni lagt märke till att det bara brukar bli vissa som får priser ?? Och av någon underlig anledning så brukar familjen Abrahamsson knipa en bunt så gott som varje år !! Och ändå är det slumpen som avgör... Konstigt! Men så var det. Vissa familjer knep den ena lottvinsten efter den andra medan andra minsann fick vara utan ! Lite fuskigt är det, men det fuskades inte, det vill jag poängtera!

Lyckosamme vinstkniparen Andreas Abrahamsson!

Nåja, jag tror nog att de flesta njöt av dagen på fältet. Vi var, som vanligt, representerade från Sverige, Norge, England (vårt kära par, Gary och Liz Smith, som kommer troget varje år) och i år även Finland.

Liz & Gary

Årsmöte var det i år. Protokollet från det publiceras separat i RR. Men jag måste nog rynka lite på ögonbrynen här. Närvaroantalet på årsmötena är alldeles för dåligt ! Ni vet väl att ni kan påverka klubbens utförande genom att delta på mötena ?? Klubben är ju för alla och då ska ni vara med och forma den också. Så se till att närvara vid nästa årsmöte 2004, please!

Kväll igen, alldeles för snabbt... Vi plockade fram grillarna igen och njöt av både god mat och trevligt sällskap. Och där måste jag återigen påpeka att vi hade ganska tur med vädret !

Det droppade lite då och då, men inte värre än att man kunde njuta av smaken av bränd korv och skrapa sotet av köttet man skulle försöka slita i bitar för att få i sig.

När grillningen var avklarad så drog vi upp till det s.k. "Stallet" där man kunde njuta av trevligt sällskap och bra musik resten av kvällen. När kvällen sedan började gå mot natt släppte himlarna taget om vattenmängden där uppe så det verkligen forsade ner! Vilken tur att det höll upp så länge ändå! Vi kröp in till slut och fortsatte vårt sällskapande inomhus. Som vanligt pratas det mycket AMC, men det är precis som det skall vara !

Nordens "tre musketörer" : Frode Wingeng, Johan Lindersson och A-V Nauha

Ack, ja! Även lördagen led mot sitt slut tråkigt nog. Det blev nog en rätt sen natt för några av oss. Det är ibland svårt att slita sig från trevligt sällskap, men till slut måste man ändå inhämta sin, den förut nämnda, skönhetsömn för att klara av återfärden hemåt på söndagen.

Söndag!

Ja, söndagen kom alldeles för snabbt! Men det är ju så... när man har roligt så går tiden så fort!! Det hände väl inte mycket mer den dagen än att det var städning av stugor, lite snack med de andra... sen var det bara att sätta sig i den eländans Forden och styra kosan hemåt igen, några erfarenheter och bekantskaper rikare.

Nästa års träff ser jag sannerligen fram emot! Då kommer vi att vara på Åland, då finska klubben skall arrangera Euromeet 2003. Jag hoppas vi ses där, allihop!! Kom, för i allsindar!!!!

Ps... någon som vill köpa ett stycke Ford??...ds

Resultatlista Euromeet 2002

*Vinnare Euromeet 2002 – Övre raden från vänster: Lasse Svensson, Jouni Mikkola, Raimo Vuorensivo, Gary Smith, Audun Kvamme, Ari Tekokoski
Nedre raden från vänster: Johan Lindersson, Kent Dahlin, A-V Nauha*

Rambler 1954-69

- 1:a** Kent Dahlin, Sverige, Javelin 1968 94p
- 2:a** Audun Kvamme, Norge, Ambassador 1969 93p
- 3:a** Johan Lindersson, Sverige, Marlin 1967 88p

AMC 1970-87

- 1:a** Jouni Mikkola, Sverige, Javelin 1970 93p
- 2:a** Lasse Svensson, Sverige, Matador 1973 88p
- 3:a** A-V Nauha, Finland, Hornet 1970 86p

Peoples Choice

Raimo Vuorensivo, Finland, American Conv. 1965 63p

Long Distance - Driven

Ari Tekokoski, Finland, Rebel Hgv 1967

Long Distance – Non Driven

Gary & Liz Smith, England

S.A.R.S. KLUBBSHOP

T-shirt m. klubbemblem, finns i stl. 90-150 , S-XXL – vit, grå eller gul	120:-
Keps m. broderat klubbemblem.	100:- NYHET !!!!
Kepsarna finns i färgerna : vit med röd skärm , vit med blå skärm, röd med blå skärm	
Keps helsvart	120:- NYHET !!!!
Keps "Deluxe" blå med mockaskärm	130:- NYHET !!!!
Dekal, vit bakgrund	20:-
Dekal, transparent för vindrutan	30:-
Broderat tygmärke	50:-
Ramblerrevyn 1987-1998 (42 kvarvarande nummer i skrivande stund)	150:-
Ramblerrevyn 1999-2003	10:-/st

Priserna inkluderar porto (om keps(-ar) ingår i beställningen tillkommer 25 kr).
Sätt in pengarna på postgiro 489 71 33 - 7 och mottagare S.A.R.S.
Kom ihåg att ange storlek och färg på T-shirts och/eller färg på keps samt ditt namn !

Nya (och nygamla) Medlemmar

267	Bo Svensson Hällgumsgatan 27 B 872 36 KRAMFORS 0612-127 18 , 070-241 87 55	-61 Classic Custom -70 Rebel SST STW	232" auto 360" auto
271	Niklas Gröndahl Lötliden 645 94 STRÄNGNÄS	Ingen uppgift	
328	Kent Olsson Fjällsippan 3 424 48 ANGERED	-65 Ambassador 990 4d	
338	Gary Smith 11, Galtres Avenue Stockton Lane, York ENGLAND YO311JU +44-(0) 190-442-5183 gaznliz@mac.com	-69 Javelin SST -69 Javelin SST Karmann	390" auto 360" auto
493	Henrik Karlsson Fjällsippan 5 424 48 ANGERED	-70 Rebel sedan	
494	Håkan Swedlund Splintvägen 34 831 72 ÖSTERSUND 070-363 07 53	-73 Matador STW	360" auto
495	Hans Johansson Dalvägen 2 763 30 HALLSTAVIK 0175-218 66 , 0730-62 42 92 hudsonhasse@hotmail.com	-56 Hudson Rambler	196" man

Nya Medlemmar

- 496 Bengt-Uno Røjgren -65 Ambassador Conv 287" auto
Östra kalthus 2
432 96 ÅSKLOSTER
0340-62 64 73 , 070-666 64 73
- 497 Elisabeth Everfalk Familjemedlem
Östra kalthus 2
432 96 ÅSKLOSTER
0340-62 64 73 , 070-304 90 18
- 498 Folke Tholin Ingen uppgift
Taggsvampsvägen 11
681 35 KRISTINEHAMN
folke.tholin@hemel.nu
- 499 Kjell Andersson -71 Javelin SST 360" auto
Stintorp
614 92 SÖDERKÖPING
0121-240 55
070-656 23 46
- 500 Mikael Öberg Ingen uppgift
Skorpionens gata 519 BV
136 61 HANINGE
070-363 07 53
mi64@telia.com
- 501 John Andersen -73 Javelin SST 360" auto
Forellstigen 4
264 34 KLIPPAN
0435-183 35 , 073-941 01 91
johnolena@swipnet.se
- 502 Sabina Hedman Familjemedlem
Lillgatan 4
792 96 VÄMHS
- 503 Malin Danielsson Familjemedlem
Monumentsvägen 4
792 34 MORA
- 504 Mikael Virdhage -75 Pacer X
Fredriksberg 11 B läg.11
451 31 UDDEVALLA
- 505 Bengt Kilgren -75 Pacer X 258" auto
Morkullevägen 23
175 64 JÄRFÄLLA
08-36 98 78
- 506 Richard E. Olfwenstam -61 Ambassador Custom 4d sedan
Box 100
532 22 SKARA

Protokoll från SARS årsmöte i Herrfallet 020615 :

- 1. Mötet öppnat.**
- 2. Justering av röstlängd/ medlemslista.**
Justering gjord av Kaj Andersson. Listan påskriven.
- 3. Fråga om kallelse skett i stadgeenlig ordning.**
Kallelse har skett på SARS hemsida, vilket godkändes av årsmötet.
- 4. Val av ordförande samt sekreterare för årsmötet.**
Ordförande: Johan Lindersson
Sekreterare: Maria Lyckstig
- 5. Val av två justeringsmän, tillika rösträknare.**
Kaj Andersson och Petter Hufvudsson valdes.
- 6. Föredragning och godkännande av styrelsens verksamhetsberättelse.**
Berättelsen godkändes.
- 7. Fastställandet av resultat- och balansräkning.**
De godkändes.
- 8. Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen.**
Stämman godkände det.
- 9. Behandling av styrelsens förslag och inkomna motioner.**

* Rösträtt för stödmedlemmar – beslut togs på föregående årsmöte att åldersgränsen för rösträtt är fr o m 18 års ålder. Stadgeändring tas på detta möte.
Ändring i stadgarna blev att för att stödmedlem fr o m 18 år ska få ha rösträtt måste man vara närvarande vid årsmöte. Beslut meddelas i nästa nr av RR.

* Fråga från AMC Club Finland om att få anordna Euromeet 2003 på Åland.
Det godkändes. Johan Lindersson meddelar dem beslutet.
- 10. Fastställande av medlemsavgift, verksamhetsplan samt budget för de två kommande verksamhetsåren.**
Det finns i skrivande stund ingen verksamhetsplan eller budget klar än, men följande punkter ska ingå:
RR ska utkomma 2 ggr/år och vårt nya nyhetsblad AM News 4 ggr/år.
Vi hjälper finska klubben med Euromeet -03, och eventuellt om det anordnas ett Orphan Car Meet nästa år.

Medlemsavgiften ska höjas med 50 kronor, från 200 kronor till 250 kronor för svenska medlemmar, och från 250 kronor till 300 kronor för utländska medlemmar.

Medlemsavgiften för familjemedlemmar kvarstår som förut med 30 kronor/pers. Höjning gäller fr o m 2003.

Budgeten beräknas i nuläge med + - 0 för nästa år.

10. Val av styrelseledamöter för en tid av två år.

Den sittande styrelsen valdes och konstituerar sig själva för de nästkommande två åren.

11. Val av revisorer.

Monica Myhr och Lennart Engström föreslogs och valdes.

12. Val av ledamöter i valberedningen.

Förslag var Mats Olsson och Petter Hufvudsson som sammankallande. Förslaget godkändes.

13. Övriga frågor.

Ett förslag kom – att klubben tillhandahåller små förtryckta kort man kan sätta på vindrutan om man råkar på en bil som ej tillhör klubbmedlem.

Ingemar Eriksson kollar tryckeri. Förslag på kortets utförande tas av styrelsen.

Beslut togs att styrelsemötenas protokoll publiceras i RR.

14. Mötet avslutat.

Vid protokollet : *Maria Lyckstig*

Justerat av : *Petter Hufvudsson*

och *Kaj Andersson*

Vinylreparationer i bilar

Vinyl Make Up reparerar vinyl och plast i bilinredningar.

Vi reparerar sprickor revor hål mm med vinyl som vulkas på plats, därefter präglas originalmönstret tillbaks över skadan. Viss reservation för torrsprickor finns.

Materialet som används färgas till originalets färg och slutligen läggs en topplack över reparationen.

Vi kan även polera bort repor i plexiglas typ mätartavlor mm, samt laga hårdplast i inredningar.

Vidare kan vi färga blekta eller slitna inredningsdetaljer i plast och skinn såsom säten, dörrsidor och mittkonsoler, och ta bort misspyrdande limfläckar.

Hör gärna av dig om du vill veta mer, samt om priser.

Vi som jobbar med detta i Stockholm är **Kent Dahlin (0736 31 61 55)**
och **Ola Dahlin (0705 17 85 15)**.
E-post: vinylmakeup.sth@swipnet.se

Titta även på vårans hemsida **www.vinylmakeup.com**
där finns en presentation över alla län där Vinyl Make Up har representanter,
plus **bildarkiv e-postadresser mm**.

2002/ 7/24